col.3. verſ. non enim vol. 1. ſi vero in iudicio fuiſſet confeſſus, non poterat condẽnari pęna mortis, ergo minime potuit condẽnari in pęnam mortis ex ficta contumacia, ita tradit Ioan. Ant. de Nigr. ſuper c. Regni in c. 155. ſub rub. de foriudicatione, vbi dicit, quod quidam imperitus iudex contumacem pro vulnuſculo ad pęnã mortis condemnauit, de quo fuit deriſus, & non fuit executa eius ſententia. Sed in ſtatu eccleſiaſtico vtique multi deriderentur, qui (neſcio quo ſpiritu ducti) pro quocunque leui delicto ſæpè ſolent dare bannum vitæ contumacibus, vt puta pro ſimplici allocutione, ſiue ſalutatione bannitorum, vel vulnere cum pugione, vel gladio, & aliquando propter ſolam inobedientiam, & dum erã Gubernator Ciuitatis Aſculanæ, fuit captus quidam condemnatus ad pęnam furcarum, quia crus bouis inciderat; & ideo non eſt mirandum, ſi in d. ſtatu ſemper adeſt copia bannitorum, & ſuper hoc nulla fit prouiſio. Et ad hoc quod tenuit Niger loco ſupra citato, faciunt ea, quæ tradit Bart. in cõſilio 107.

Item † adde, quòd ban-
11 nitus non ex forma ſtatuti diſponentis contumacem haberi pro confeſſo; ſed bannitus tamquam habitus a Iudice propter eius contumaciam, & fugam pro confeſſo, ſi captus fuerit, poterit ſuam innocentiam probare, & aduerſarius ſuus crimen, etiam ſi tempus cognitionis eſſet elapſum; niſi fuga haberetur pro plena probatione, quia tunc non admitteretur ad probandum innocentiam. Nell. de banit. part. 2. 2. temp. qu. 34. Baiard.

q Et hæc eſt communis.) Cartar. de execut. ſent. c. fi. n. 380. Roſ.

r Sed certe ego.] Cartar. tract. de execut. ſent. c. 1. n. 332. & c fi. n. 135. Roſ.

ſ Licet poſt admiſſionem nihil probet.) Dixi de iſtis admiſſionibus, & quid tunc ſeruetur ſup. ad quæſtione 64. verſ. ad nũquid circa finem; qu. 44.

Et q hæc eſt communis opinio, ut atteſtatur Anton. Gomeſ. ſuper leg 76. Tauri, num. 13. Et ita etiam communiter ſeruatur, ut dicit Imola in l. is qui reus, circa princ. ff. de public. iudic. in aliquibus tamen locis contrarium ſeruatur, quia ſcilicet prius diſcutitur cauſa banni, ſiue condemtionis. Et ita ſeruatum ſemper fuiſſe in parlamento Rothomagenſi atteſtatur Igneus in l. 3. §. ſi maritus, numero decimoquinto, ff. ad Syllan. Reperio etiam, quòd Boſſ. in tit. de confeſſis per torturam, nu. 23. & in titul. de requirend. reis, poſt numerum 1. dicit, quod Senatus vtitur alia practica, quia ſcilicet quando tales banniti veniunt ad manus iuſtitiæ, ſi ex qualitate indiciorum res non ſit clara, non damnantur, ſed torquentur. r Sed certe ego numquam hoc vidi obſeruari, nec audiui ſeruatum fuiſſe: nam niſi talis condemnatus petat ab ipſo Senatu ſe admitti ad nouas defenſiones, ſemper ſententia contra eum lata executioni mittitur. Bene verũ eſt, quod licet ſ poſt admiſſionem nihil probet, quod releuet: ſi tamen indicia contra eum exiſtentia fuiſſent valde debilia, non fit executio ſententiæ, ſed vel torquetur, uel commutatur pęna, & mitigatur. Et credendum eſt etiam Boſſium ita intellexiſſe, vt colligitur ex ijs, quæ ipſemet dicit in titulo de litteris Principis, &c. circa fi.

5 Sed t pone, quod bannitus velit opponere aliquam exceptionem contra bannum, nunquid erit audiendus? Reſpon. quòd de iure talis bannitus captus, licet ex forma ſtatuti habeatur pro confeſſo, & conuicto, poteſt nihilominus per viam exceptionis impedire executionem, modo exceptio talis ſit, quæ ſi fuiſſet oppoſita à principio ante bãnũ, non fuiſſet compulſus iudiciũ ſuſcipere: ita dicit Bart. in l. non uidetur, la 1. in fi. ff. de iudic. & eſt communis concluſio, ut dicit Roland. in d. conſ. 60. numer. 30. lib. 2. Sed apud nos de conſuetudine, & ex ordinibus huius ducatus, nunquam auditur bannitus ad aliquid opponendum, niſi ſit à Principe, vel Senatu ad nouas defenſiones admiſſus, ut dixi ſupra quæſt. 94. verſ. eſt etiam alius.

6 Sed quid ſi bannitus exiſtens extra territorium iudicis bãnientis, & per vim u ductus fuerit in eius territoriũ, nunquid ſententia poterit contra eum mitti executioni? Reſpond. quòd non, ſed debet priſtinæ libertati relaxari. Ita dicit Bald. in Authent. item nulla communitas, circa fin. C. de epiſc. & cleric. & eſt approbata Doctorum ſententia, ut atteſtatur Roland. conſilio 60. num. 9. libr. 2. Quod quidem ego intelligo, ut procedat, quando ita per vim capitur, & ducitur à priuatis: ſed ſi fuiſſet extra territorium iudicis condemnantis captus à iudice alterius territorij, & remiſſus ad iudicem bannientem, credo, quòd poſſet contra eum exequi ſententia. Licet enim iudices diuerſorum territoriorum, præſertim ſub diuerſis Principibus, exiſtentium, hodie ex conſuetudine non teneantur delinquentes, & bannitos inter ſe remittere, vt dixi ſupra q. 38. verſic. ſed certe: nihil tamen prohibet, quo minus talis remiſſio fieri poſſit. Et ideo non confidant banniti ſuper conſ. Rol. ſupra allegato, quia ego vidi plures bannitos ita captos, & remiſſos, ductos contra eorum voluntatem in territoriũ iudicis bannientis decapitari, & ſuſpendi. Quinimò banniti ab hoc ducatu, qui traditi fuerunt non à iudice, ſed a carcerario loci Viarole agri Brixienſis prætori Cremonæ, iuſſi fuerunt illico ſuſpendi, 10. Ian. 1556. Et licet ſuperinde fuerit exclamatum per Venetos, quibus res aliter, quam ſe habebat, ſignificata fuerat: tamen re intellecta, acquieuerunt.

7 Quæro x etiam, ſi iudex eccleſiaſticus aliquem condemnauit, deinde illũ remiſit curiæ ſeculari puniendum, nunquid debet iudex ſecularis, cui facta eſt remiſſio, ſententiam ipſam ſtatim exequi, an autem ſuper ipſo crimine de nouo cognoſcere? Reſpond. quòd regulariter non tenetur ſtare proceſſui facto corã

verſic. Quæro quando ad fi. vide Alciat. tractat. de præſumpt. regul. 3. præſumpt. 22. in fin. ſed contrarium dixit Chart. de executione ſenten. con. ban. ca. fi. ſub nu. 135. quia videlicet cum adſint modica Inditia ſenatus etiam Reo non petente ipſum admittit ad nouas defenſiones, quas dari tunc intelligo, cum mandatur nõ obſtante banno in contumaciam denuo Reum torqueri; Modicum autem Indicium tunc dicitur, cum de vno teſte tantum habetur in proceſſu etiam de viſu deponente, Cart. vbi ſupra numero 134. Drogh.

t Sed pone, quod bannitus.] Cartar. de execut. ſent. c. 1. nu. 258. & 272. Far. d. q. 11. nu. 45. Roſ.

Sed pone, quod bannitus.) Adde, † quod ban-
12 nitus, & condemnatus elapſo termino, vt amplius audiri non poſſit, dêt audiri, quando confitetur factum, vt puta homicidium, ſed dicit, ſibi licuiſſe quia interfectus erat bannitus: nam dicta cõfeſſio proueniens ex contumacia, non debet plus operari, quam vera cõfeſſio. Sed ſi ante ſnĩam cõparuiſſet, & confeſſus fuiſſet, allegando ſe facere potuiſſe contenta in inquiſitione, ſine dubio debebat audiri, dummodo probaret ſibi incumbentia, dicta exceptio d. confeſſionem non perimeret, ſed exponeret,
13 nam † ficta confeſſio inducta a ſtatuto videtur ſolum operari circa ea, quæ facti ſunt, non iuris, ita concludit Caſtr. in conſil. 3. numero ſepti. cum ſeq. vol. 3. & Bart. in conſilio 107. viſis omnibus, vbi tamen dicit, quod iudex tenetur reſcribere Principi de dicta innocentia, vt eũ reſtituat, quia ipſe nõ poteſt reſtituere. l. 1. §. fin. de quæſt. Baiar.

u Ductus fuerit.) Cartar. d. tract. de execut. ca. fi. nu. 263. & ſeq. Decian. in tract. crim. tom. 1. lib. 1. c. 19. nu. 19. Roſ.

x Quæro etiã, ſi iudex.) Far 4. vol. prax. q. 97. caſu 4. n. 102. & ſeq. Roſ.

Quæro, etiã ſi Iudex.)
14 Adde, videndum Viui. ſu per conſtitut. Regni in pro-

proœm. queſtione 26. nu. 50. ub plenè, quando brachium ſeculare ſit iudici Eccleſiaſtico concedendum, de quo etiam hatur per Par. de Put. in tractat. de ſyndic. in uer. brachium, & Feder. de Senis in conſ. 163. ſuper inuocatione. Baiar.

y Scias tamen, quod.] De quibus queſt. 37. fol. 250. & de hoc uide ſupra queſt. 57. uerſ. ſed hic occurrit & uerſ. ſed quæro uide Rodolf. in tra. de brachio ſeculari n. 40. Roſ.

z Ab epiſcopo Parmenſi.] Ibidem facta, & lata fuit ſententia contra me non minus iniqua, & erronea, & excuſatus fuit error modo, quo ſupra dixi ad quæſt. 64. uerſ. Antequam, & de errore notato in ſanctiſſima Inquiſitione ſub Bell. conſ. 78. num. 14. in fin. & ideo Inquiſitores, non habent auctoritatem condemnandi abſque epiſcopo, & cur hoc eueniat, uide Menoch. de arb. Iud. lib. 1. queſt. 43. num. 31. qui interpretatur clementinam 1. de hæret. & hic præter adducta per Clar. uide Dec. in ca. At ſi clerici nu 100. de Iud. Drogh.

a Hodie tamen.) Ad-
15 de † uidendum Fran. Pegu. ſchol. 99. ad 3. part. director. inquiſit. ubi demonſtrat, hanc opinionem ueram eſſe ex Doctorum auctoritatibus, & ex conſtitutionibus, Rom. Pontif. quibus hoc definitum eſt, quod Iudices ſeculares abſque remiſſione proceſſus exequantur ſententias latas ab inquiſitoribus contra hęreticos, quas idem Peg. imprimi, curauit inter Bullas Apoſtolicas pro Sanctiſſimo officio inquiſitionis poſt ſchol. & annot. ad Director. inquiſitionis folio 57. 58. & 138. Baiard.

b Impoſitam commutare.] Vide ſup. §. hæreditas fol. 25. uer. & ſcias. R.

c De offic. ord.] Cart. tract. de exec. ſent. ca. fin. nu. 6. & 7. Roſ.

d Item quæro nunquid.) Adde, quod in ſtatu Eccleſiaſtico adeſt conſti. Match. in libro quarto c. 33. qua diſponitur, quod ſententiæ propter crimen homicidij citra quinquagintamilliaria poſſunt, & dent exequam ſiue ſint capitales, ſiue pecuniariæ; Sed per Bullam Clem. 7. de qua in Bullario nouiter impreſſo fol. 291. fuit prouiſum, quod bannitus
16 † ab vno loco ſtatus Eccleſiaſtici, intelligatur bãnitus ab omnibus Terris Romanæ Eccleſiæ, mediatè, vel immediatè ſubiectis; & quod ab illo Iudice puniri poſſit vel, remitti debeat ad locum condemnationis, quæ poſtea confirmata fuit, & innouata per Pium IV. & Pium V. vt in ſuis Bullis contra bannitos, & homicidas editis; & ſi banniti ſtatus Eccleſiaſtici capti fuerint poſt annum a die condemnationis ſententia contra eos exequi poterit abſque eo, quod acta, & proceſſus exhibeantur, quia elapſo dicto tempore banniti nõ poſſunt audiri in defenſionib. ſuis, nec ad dicendum de nullitate ſententiæ; ſed Iudices ad executionem deuenire teneantur ſub pœna excommunicationis, per motus proprios Pij IV. & V. vt latè poſui in q. 94. ad verſ. poteſt etiam dici.

17 Item † adde, quod de iure communi ſi bannitus captus fuerit elapſo biennio a die condemnationis, à qua infra legitima tempora non fuerit appellatum, nec reclamatum, ſententia poteſt exequi ſine productione proceſſus, etiam quod bannitus dicat de nullitate, & inſtet, vt acta, & proceſſus exhibeantur, vt poſſit de nullitate oſtendere, ita Gram. in deciſ. 24. per totam, & Gabriel. comm. concl. titul. de ſent. concl. 4. num. 14. 21. & 22. vbi latiſſimè, quando pręſumatur pro ſententia, & pręſertim quando fuit lata contra contumaces, tamen melius eſſet videre proceſſum. Baiar.

e Sed hoc intellige.) Sic & Cartar. de exec. ſent. nu. 14. & c. 1. nu. 241. item & Farin. ſupra num. 61. Roſ.

f Sub diuerſis Principibus.) ſup. q. 16 verſiculo An autem accuſatus ibi, Neq; tenetur ſecũdus Iudex; An autem condemnatio ſecuta in loco delicti

iudice eccleſiaſtico, ſed debet ipſe de nouo cognoſcere. Et hæc eſt communis opin. vt dicit Felin. in capit. at ſi clerici, in principio numero 14. de iudic. quem refert Afflict. ſuper 1. parte conſtitut. regni, rubr. 27. numer. 32. & Curt. Iun. in l. magiſtratibus, numer. 4. de iuriſdictio. omn. iudic. Scias y tamen, quod hæc concluſio intelligenda eſt, vt procedat in illis criminibus, in quibus ſi reus fuiſſet laicus, potuiſſet iudex ſecularis cognoſcere: ſecus autem vbicunque crimen, de quo agitur, eſt mere eccleſiaſticum, & ſic tale, de quo iudex laicus nullo modo cognoſcre poteſt. Et ideo ſi inquiſitor, aut alius iudex eccleſiaſticus condemnet aliquem tanquam hæreticum, deinde illum tradat iudici ſeculari puniendum, non poterit iudex ſecularis de illa condemnatione cognoſcere, cum crimen hæreſis ſit mere eccleſiaſticum: vt dixi ſupra hoc eo. lib. §. Hæreſis, verſicul. Hoc crimen. ſed debet ipſius inquiſitoris ſententiam exequi. Et hæc eſt communis opin. ut dicit Cagnol. in l. cum quædam puella in princ. poſt num. 33. ff. de iuriſdict. omnium iud. Et licet Bart. in d. l. magiſtratibus, numer. 4. tenuit contrarium, & hoc idem quaſi omnes legiſtæ teneant pro communi, vt dicit Imola in capitulo primo, numero 16. de offic. ordin. quem refert Tract. Carer. fol. 597. numero 63. & hanc dicit eſſe communem opin. legiſtarum Menchiaca in prima parte de teſtam. §. 6. poſt numerum 16. verſic. denique, & illam eſſe vſu receptam atteſtetur Practic. Iodoc. cap. 61. numer. 54. Nihilominus communis opin. præſertim canoniſtarum uidetur eſſe contra Bartol. & hanc communem appellat Berous in capitulo at ſi clerici, numero 79. & ſequent. de iud. Boſſ. in tit. de hæret. numero 35. Simancas de hæret. ca. 36. numero 3. Refert tamen Igneus in l. 1. cum Dominus, nu. 41. ff. ad Sylla. quòd contrarium obſeruari vidit per ſenatum Mediolani tempore ſuo; & quòd fuerunt abſolutę quædam mulierculæ condemnatæ de hęreſi z ab epiſcopo Parmenſi, & inquiſitore, quas compertum fuit ſemper de fide rectè ſenſiſſe: & refert idem etiam in Gallia contigiſſe. a Hodie tamen regnãte catholico rege Philippo, ſemper vidi ſeruari, ut lata ſententia de hæreſi contra aliquem per iudices ſuos eccleſiaſticos, ſtatim quod remittitur iudici ſeculari, abſq; alia cognitione traditur flammis comburendus, & ita iuſſit ſenatus exequi in cauſa cuiuſdam Vincentij Gambæ, 2. Iulij 1554. A. C. & aliàs ſæpe: quod & in Hiſpania vſu receptum eſſe atteſtatur Simancas in d. ca. 36. num. 3. Adde, quod neque etiam poteſt hoc caſu iudex ſecularis pænã pro hęreſis crimine b impoſitam commutare. Et eſt. com. opin. vt dicit Boſſ. in tit. de hæret. nu. 37. Et ita ſemper vidi ſeruari. Si vero eſſet crimen ſeculare, vel mixtum, ſuper quo potuiſſet iudex ſecularis cognoſcere, non tenetur ipſe iudex ſecularis præſtare auxilium epiſcopo, niſi fiat ſibi fides de proceſſu. Et hæc eſt com. opin. vt dicit Alc. in d. cap. 1. numer. 119. c de offic. ordin.

8 Quid autem dicendum ſit è conuerſo, ſi iudex laicus remittat clericum ad iudicem eccleſiaſticum, an tenantur iudex ipſe eccleſiaſticus ſtare proceſſui facto coram iudice ſeculari remittente, dixi ſupra quæſtione 36. verſicul. Vltimo quæro.

9 Item d quæro, nunquid iudex vnius territorij poſſit exequi ſententiam criminalem latam per iudicem alterius territorij. Reſpond. Aliqui dicunt, quod non, niſi ad litteras illius iudicis, qui ſententiam protulit. Et hæc eſt communis opin. vt dicit Paul. de Caſtr. in d. l. cum quædam puella, numero 5. ff. de iuriſdict. omn. iudic. quem refer Sapia ibi, poſt numerum 28. Vide, quæ dixi ſupra quæſtione 54. e Sed hoc intellige, vt procedat, quando territoria ſunt f ſub diuerſis principibus: ſecus autem ſi ſint ſublita eidem princi-

pi; g nam eo caſu vtiq; poteſt illam exequi non modo ad requiſitionem iudicis, qui ſententiam protulit, ſed etiam à ſeipſo, ſi videat, quod executionem meretur. Et eſt communis opin. vt ait Boſſ. in tit. de foro compet.n.86. quæ mihi etiam placet. Intelligendo tamen, quòd ſint etiam ſub eodem præſide prouinciæ: non enim poteſt officialis in hoc Ducatu exequi ſentẽtiam latam per officiales in Regno Neapolitano, h licet ambo ſint ſub eodem Principe: quia in omnibus, & per omnia habentur tanquam regna, & dominia ſeparata.

10 Sed hic quæro, pone, quod reus, qui eſt de crimine confeſſus, uel conuictus, uel etiam condemnatus, ante executionem moriatur, uel naturali fato, vel quia ſibi ipſi manus intulerit, quid debet iudex hoc caſu facere? Dixi ſupra q.51. verſ. ſed hic incidenter.

11 Sed i hic incidenter quæro, nunquid condemnatus ad mortem k poſſit teſtari. Dixi ſupra libro tertio. §. teſtamentum. quæſtione uigeſimaprima.

cti faciat fidem in loco originis ſup.quæſt.54.verſ.fin.caſu tamen, quod officialis alterius territorij deberet exequi capitalem ſententiam, non ſufficit videre ſententiam condemnatoriam tantum, ſed totus eſt videndus proceſſus, & conſiderandus modo, quo per Cart. Tract.de exeq.ſent.c.fi. præſertim a nu.19. cum ſeq. ſic etiam totum produci, debere proceſſum in ſententiam non antiqua pro exequutione ciuili dixit Gram. deciſ.24.nu.8. Drog.

g Nam eo caſu.] Adde, quod ſententia poterit exequi, etiam quod verba banni ſolum dicerent, quod fiat executio contra eum, ſi venerit ad Ciuitatem, puta Bononię vt per Marſ.in conſ. 121. ſub num.21.

18 Sed † aduertendum eſt, quod erit neceſſe producere proceſſum, cum non ſufficiat producere ſententiam, & bannum ſolum, quia non poteſt deueniri ad expeditionem ſine cauſæ cognitione. Clar.ſup.q.64. verſ. fi. & Far.q.11. ſub nu.6. Baiard.

h Licet ambo ſint ſub eodem Principe.) Dixi de ſtatuto Pallauicino reſpectu ſtatus Parmæ, ſup.ad quæſt.78.verſ. ſed pone, ibi, & ideo in Italia, & ead.qu. verſic. ſucceſſiuè quæro, q.57.verſ.ſed quæro ad med. induc a ſimili, ut ibi, uide etiam quæ in tali propoſito dixi ad qu. 71. uerſ. Quæro modo circa princip. An autem Iudex Neapolis poſſit citari Mediolani, uel è contra? Quod ſic, dixit Boſſ. titul.de citationib.num.26. Sed ego neſcio rationem differentiæ inter hunc, & illum caſum; Vide ſupra quæſt.21.uerſic.ſed hæc omnia; uide ſucceſſiue per Fulu. Patian. Tract.de proh.lib.1.c.27. nu.64. cum ſeq. Drog.

i Sed hic incidenter quæro.) Farin. q. 102. inſpect.2.4.vol.n.111. Roſ.

K Poſſit teſtari.] Adde Text. in l. eius, ff. de Teſtam. Imò nec etiam ad pias cauſas, uel pro anima de iure teſtari poſſe videtur; Io. And addit.ad Specul. Tit. de Inſtr. edit. Gloſ. de conſuetud. Turon. Tit. dos ſucceſſion. de hens roburies articulo 11.colum.pen. ſupra quæſtione 46. uerſiculo. Plerumque. Ang Aret. in §. eius, qui. numero quarto. Inſtit. quibus non eſt permiſſum facere teſtamentum. Drogh.

Poſſit teſtari.) Breuiter dic non poſſe, niſi eſſet impoſita pœna inſolita, vt quia faciat ueneno occidi, uel projci de feneſtra: uide per Ludouic. Carer. in practic. criminal. §. homicidium l'ultimo, poſt numerum 36. Giach.

QVÆST. XCVII.

Ex quibus cauſis executio ſententię capitalis ſit differenda.

SVMMARIA.

Ex Claro.

1 In quibus cauſis executio ſententiarum capitalium ſit differenda.
Et quid ſi compareat aliquis, qui dicat condemnatum eſſe ſibi obligatum ad aliquam rationem reddendam. ibid.
2 Et quid ſi reus condemnatus alium de aliquo crimine accuſauerit.
3 Et quid ſi reus eſſet decapitandus ex mandato principis, quod iudici videretur iniuſtum.
4 Et quid ſi reus nolit peccata ſua confiteri.
5 Et quid in muliere prægnante.
6 Et quid ſi executio incidat in diem feriatam.
7 Regulariter non eſſe differendam executionem ſententiarum capitalium.

Ex Additionibus.

1 Condemnatus ad exulandum poteſt à creditoribus refirmari in carcere, ſi ante ſententiam fuerit dictum.
2 Condemnatus de aliquo crimine toleratur, quouſque finitur iudicium accuſationis per eum contra aliquem inſtitutum.
3 Mulier prægnans non punitur corporaliter, nec relegatur, ibidem.
Etiam, quod eſſet prægnans ex adulterio, ibid.
Etiam, quod in carcere malitioſe concepiſſet, ibid.
4 Et quid obſeruandum ſit poſt partum.
5 Et an poſſit examinari.
6 Et quomodo probetur prægnans, remiſſ.
7 Item differtur executio ſententiæ abſciſſionis manus poſt partum, donec nutrix fuerit reperta.
8 Executio ſententiæ criminalis an fiat diebus feſtiuis.
9 Feriæ unde dictæ.
10 Papa poteſt imponere pænam mortis.

QVAEST. XCVII.

Videamus a nunc, an ſint aliqui caſus, in quibus debeat ex aliqua cauſa b ſententiæ capitalia executio differri. Et in primis reperio Cyn. in l. 1. in ſecundo non tab.C.de bon. proſcrip. tenuiſſe, quod ſi poſt condemnationem capitalem contra aliquẽ ſecutam compareat aliquis tertius, & dicat reum condemnatum ſibi eſſe obligatum ad reddenda rationem alicuius mercaturæ, vel negotiationis, vel adminiſtrationis, vel huiuſmodi, c eo caſu differri debet executio, donec reddita eſſet ratio: quod ẽt affirmat Cæp.caut.5. Sed certe hęc cautela parũ ꝓdeſſet: nã quidquid ſit de iure, contrariũ ſeruatur de conſuetudine, quia ſ. non expectata hmõi redditione rationis, ſnīæ capitales executioni mittuntur. Et ita ſeruari atteſtantur ſcribẽtes in d. l.1. & in ſpecie Ang. & Imola, prout illos refert Ang. de malef. in verbo, Et ibi caput, n.31. & Paris Put. de ſynd. f.356.c.2.nu.1. & Pract.Car.fol.552.nu.82. Idẽ fatetur Cæpoll.in d.caut.5. & Carau.ſuper ritu magnę curię 259. poſt n.5. licet dicat, quod ideo nõ ſeruatur de conſuetudine, qa nõ petitur, Iaſ.in l.ſeruus, in pr.n.3.ff.de lega.1. Ego vero dicerẽ nõ eſſe denegãdã breuẽ dilationẽ, puta bidui, vel tridui, vbi appareret illã nõ peti ĩ fraudẽ differẽdę, aut vitãdę executionis, nec ſubeſſet timor, quod cõdẽnat. poſſet de carcerib. euadere, aut alterius ſcãdali, modo ille tertius d nõ

ADDITIONES Ad Quæſt. XCVII.

a 1 Videamus.) Adde † vt per Menoch. de arbitr. iudic. q. 98. vide etiam Peguer. in quæſt. cri. cap.22. vbi refert deciſum fuiſſe, quod condemnatio ad exulandum eſt differenda, & ſuſpendenda, ſi ante condemnationem fuerat recomandatus pro debitis ciuilibus. Baiar.

b Sententiæ capitalis executio differri.) Adde quid de alijs ſententijs, vide per Iac. Meno. de arb. iudic. libro 1. quæſt. 98. Giach.

c Eo caſu.] Cart. de execut.ſen.c. fin. numero 427. Roſ.

d Non potuiſſe, &c.] Hæc fuit limitatio Bald. quam retulit Carer. poſt d.n.82. vide ibi. Guiot.

Eſt

potuiſ-

prius petere talem rationẽ ſibi reddi, atque ex eo quòd non redderetur, pati poſſet aliquod præiudiciem irreparabile, nemo enim ex aliena culpa damnum pati debet.

2 Eſt e etiam differenda executio ſententiæ capitalis, quando reus, contra quem lata eſt ſentæntia, alium de aliquo crimine accuſauit, donec iudicium accuſationis ab eo cęptæ perficiatur. Et ita tenent communiter omnes, vt dicunt Imol.in l.is qui reus, nu.24.ff. de publ. iud. & Ang. in ea.l.is qui reus, nu. 17.in fi. Sed hoc credo, quòd difficile eſſet obtinere in practica, præſertim ſi eſſet ſuſpicio, quòd g in fraudem fuiſſet inſtituta talis accuſatio.

3 Item eſt differenda executio quando officialis, cui a principe iuſſum eſt, vt faceret aliquem decapitari, aut ſuſpendi, videret h illud mandatum principis eſſe iniuſtum: nam deberet illius executionem differre, & principi reſcribere. Et ita communiter tenetur, vt dicit Carrer. in pract.crim.f.223.nu.110. de quo vide quæ dixi ſupra q.60. verſ.ſolet dubitari.

4 Sed pone ꝙ reus decapitandus, aut furcis ſuſpendendus, aut aliter morti tradendus nolit pęnitere, nec peccata ſua cõfiteri, nunquid propterea erit differenda executio ipſius ſententiæ capitalis? Reſp. Aliqui dicunt. quòd omnino debet ſuperſederi pro ſalute eius animę donec pęniteat, & peccata ſua confitearur: quod quidem omni ſtudio iudex curare tenetur, vt eſt tex.in l.archigerontes, C.de epiſcop.aud. Et dicit Caſſan.ſuper conſuet.Burg.fo.56.n.125. quòd in hoc nemo facit dubiũ, licet ſubdat, quòd contrarium vidit obſeruari. Ego putarem bonum eſſe ſuperſedere ab executione per aliquod ſpatiũ temporis, vbi non eſſet periculum in mora; cum ſalus vnius animæ, pro qua Chriſtus mortuus eſt, videatur ceteris omnibus rebus anteponenda: Ita tamen, vt propter talem dilationem nõ differretur in alium diem executio. Et interea iudex adhibitis etiã viris religioſis, & Deũ timentib. debet illũ hortari ad pœnitentiã. Ceterum non auderem conſulere iudicib. inferioribus, vt vltra illud tempus inconſulto principe executionem different. Multa enim poſſẽt interea contingere, & Reip. damnoſa, & iudicibus ipſis periculoſa, vt aliquando in facto experientia docuit. Scias etiam, quòd licet princeps, aut ſenatus iudici reſcribat, vt aliquem reũ incontinenti, aut nulla interiecta mora morti tradat, debet tamen ſemper iudex illi concedere competens ſpatiũ temporis, ſi ſua peccata velit ſacerdoti confiteri: & qui id negaret, male faceret, & Deum, & proximum grauiter offenderet.

5 Differtur k etiam, ne ſumatur ſupplicium de muliere prę gnante, vt eſt tex.in l.prægnãtis, ff.de penis, & ita iuſſit ſeruari Senatus in quadam Vrſina Melata capitaliter condemnata, quam mandauit cuſtodiri donec pareret, 28.Iul.1548.P.N. Et hoc locum habet non ſolum in pęna vltimi ſupplicij, ſed etiã in quacunque alia pęna corporali. Et ideo quædam Maria Agniota, quæ fuerat condemnata in fuſtigatione, cũ reperta eſſet grauida, fuit iuſſu Senatus in pace dimiſſa, 6. Aprilis 1554.P.N.

Quæro etiam, an ſi incidat aliquis dies feriatus, ſit facienda executio corporalis. Reſp. quòd m de iure communi nõ eſt facienda aliqua executio, neq; etiã in diebus feriatis in vtilitatem hominum, vt videtur tex in l.ſi feriatis, ff.de ferijs, & in l.cuſtodias, ff.de publ.iud. Conſuetudo tamen aliter obtinuit: nam dieb.feriatis in vtilitatem hominum indiſtincte fiunt executiones criminalium ſententiarum, etiam capitalium. Et in hoc nemo dubitat. Diebus autẽ feriatis in honorẽ Dei, vel ſanctorum, & qui pro feſtis ſeruãtur, quia ſ. ceſſatur ab operibus manualib. in toto populo, ego nunquã vidi exequi ſententiã aliquã criminalẽ, in qua imponatur pęna ſanguinis, & certe licet non eſſet peccatũ, eſt tamẽ horrendum, & miſerabile ſpettaculũ, & a quo propter Dei reuerentiã eſt omnino abſtinendũ, prout ẽt dicunt omnes Doct. in c.1.de ferijs, teſte Aug. ad Ang. de malef. in verbo, Inchoata facta, poſt nu. 12. Leuis tamẽ caſtigatio quandoque permittitur etiam in die feriato. Et refert Pract.Millei, fol.34. n.34. quòd ita vidi practicari Tholoſę per quendã Regis Locumtenentẽ, qui in die Paſcatis latronẽ, qui crumenã abſciderat, cęſum virgis in exiliũ miſit. Quãdoque ẽt in enormiſſimis delictis ſolet fieri etiã in dieb.feriatis capitalis executio, iuxta tex in l.p.C.de ferijs. Et ita ſeruari de facto atteſtatur Marcus

e Eſt etiam differenda.) Caſum hunc in practica vide notatum in perſonã Perpennæ, vt habetur ex Appiano Alexãdrino Ciuil.bel.lib.1. per hæc verba videlicet Intercipiẽtes itaq; illum quidã ex Equitibus ad Pompeium attrahebant calumnijs ſuorum agitatum, veluti ſertorij Dominum acclamãte quoque ſe multa Pompeio dictũ fore ex his, quę ſeditioſe Romæ gerebantur; Id autem, ſeu vere diceret, ſine vt ſaluus duceretur ad eum fingeret priuſquam ad conſpectum eius acceſſiſſet, Pompei iuſſu interẽptus eſt, veriti fortaſſe, ne quid ineſpectatum ederet, alteriusve mali principiũ gigneret in Vrbe, quod per ſapienter Pompeius viſus eſt egiſſe ſummãq; illi poſtremo laudem, & gloriam attulit. Vide tamen, quæ dixi ſupra ad q.60. verſ.ſolet dubitari, Drogh.

Eſt etiam differentiæ.] Cartar.d.c fi.n.428.Roſſ.

Eſt etiam differenda.]
2 Adde † videndum Capy. in deciſ.25.nu.4. Baiar.

f Accuſauit.] Puta, ſi teſtes, atq; producentẽ accuſaſſet de falſo, nam tunc ſuperſedetur; quoniam ſi teſtes conuincerentur de falſo, ex conſequentia appareret de innocentia condemnati, vt per Carrer.pract.crim §. homic.vlt. ſub nu.90. vbi tamen limitat, niſi adſint alij teſtes numero opportuno. Giach.

g In fraudem fuiſſet inſtituta.] Vt poſt relatos per Carrer. vbi ſupra; & per Capyc. deciſ.45.n.4. quem vide, quoniam in illa dec. alias poſuit limitationes, quas non tranſcribo. Giach.

h Illud mandatum.] Cartar. de execut. ſent. c.fi.nu.333. Roſſ.

i Sed pone, quod reus.] Cartar.d.c.fi.n.229. Roſ.

K Differtur etiã.] De hoc Cartar. de execut. ſent.c.fi.nu.425. Roſ.

Differtur etiam] Adde
3 † quòd nedũ nõ ſumitur ſuppliciũ de muliere pręgnante in quacunq; pęna corporali, ſed nec in pęna relegationis, ſi veriſimiliter acuſetur aliquod periculum in partu, quia mulier ſit debilis, nõ ſolita inter facere, etiam quod eſſet prægnans ex adulterio, & in carcere concepiſſet malitioſe, vt euitaret pœnã. Gomeſ. de delict.tom.3.c.13.nu.38. & Io.de Anan. in c. intelleximus n.7 de his, qui fil occidunt, & per Gom. loco præcitato habetur, quòd
4 † executio ſententiæ ſtatim poſt partũ debet fieri, ſi fuerit condemnata ad mortem naturalẽ, ſi de ro ad aliã pęnã corporalem, debet differri, donec ſit fortis, vt poſſit eã ſine periculo mortis pati; & ſi filius natus habet, vnde poſſit alimentari, debet quæri nutrix, quæ ipſum alat ſuis expenſis: ſi vero non habeat bona, & reperiatur nutrix, quæ illũ gratis nutriat, debet ſolui de publico: & ſi non reperiretur nutrix pretio, nec gratis, illa mater condemnata debet ſeruari, & executio ſentẽtiæ differri. Et
5 quòd † cũ prægnante bene poſſit agitari proceſſus, & iurare, & deponere tãquam pars, vel teſtis, niſi ſit periculum partus, quia ducatur de longe, & feratur ſententia condẽnatoria, licet differatur executio, & quomodo † probetur prægnantia, latè per Maſcard. de probat. concl.128.vol.3.
7 Item † adde, quòd etiã eſſet differendum, ſi eſſet condemnata ad amputationem manus, donec nutrix fuerit reperta. Alber. in l. Imperator la 2.ff. de ſtat. hom. Afflict. in conſtit. peſſimum nu. 16. Ba.

l Pregnante.] Ad idẽ adde atque vi. per Carer. in pract.cri. §. homicidiũ vltimo, ſub nu.8. Giach.

m De iure communi.] Cartar.ſup.n.438. ſeq. R.

Apud